

[Industriministeren]

Dette medfører krav om en omfattende information af medarbejderne, så de er klare over effekterne af den ny teknologi, ligesom der er behov for en omfattende efteruddannelse af medarbejderne og en væsentlig omlægning af de grundlæggende uddannelser, som tilbydes de kommende medarbejdere.

Information og uddannelse er centrale begreber for en succesrig indførelse af informationsteknologien. Dette er da også ved at blive erkendt – men endnu næppe i tilstrækkeligt omfang – af det offentlige uddannelsessystem såvel som af virksomhedernes ledere og af deres medarbejdere. De teknologiaftaler, der blev indgået mellem arbejdsmarkedets hovedorganisationer i 1981, udgør et naturligt udgangspunkt for en sådan udvikling.

8. Konklusion

Udgangspunktet for overvejelserne om omfanget af en særlig indsats på det informationsteknologiske område må være, at der finder en vurdering og prioritering af indsatsen sted, ikke blot på det industripolitiske område, men jævnsides og koordineret hermed også på de forsknings- og uddannelsespolitiske og arbejdsmarkedspolitiske områder. Ikke mindst er det vigtigt, at indsatsen imod ungdomsarbejdsløsheden effektivt koordineres med den erhvervspolitiske indsats.

Regeringen er enig i sigtet med teknologirådets program og er indstillet på, at der i de kommende år anvendes betydelige ressourcer på erhvervslivets omstilling til informationsteknologi. Det er også regeringens indtryk, at erhvervene selv og deres organisationer er enige heri.

Det har fra forskellige sider været fremført, at programperioden bør udstrækkes over en længere periode end de af teknologirådet foreslåede 4 år, og at der jævnsides hermed sker en styrkelse af uddannelser og forskning som et nødvendigt supplement til gennemførelsen af teknologirådets program. Regeringen finder det vigtigt, at arbejdet kommer i gang snarest muligt. Programmet tænkes indledt allerede i indeværende år og vil strække sig over i hvert fald de følgende 4 år. Administrationen tænkes tilrettelagt med den af teknologirådet foreslåede fleksibilitet, og der vil blive søgt adgang til at overføre bevillinger fra ét år til et følgende. Skulle

erfaringen vise, at en afviklingstid på 4 år har været for ambitiøs, kan der tages hensyn hertil.

Hermed indbyder jeg folketingets partier til en fordomsfri drøftelse af de spørgsmål, der er rejst i denne redegørelse, og som er af afgørende betydning for den fremtidige udvikling i industriens konkurrenceevne og samfundets velfærd. Jeg håber, at der vil være bred politisk opbakning bag de tanker, jeg her har skitseret. Der har tidligere været bred enighed om industripolitikken, og det tror jeg også at der vil være fremover.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af folketingsmedlemmers parlamentariske immunitet.

Af Lenger (VS) m.fl.
(Fremsat 8/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I bemærkningerne til venstresocialisternes forslag er det anført:

»Forslaget tager derfor sigte på at præcisere den parlamentariske immunitet, så snart der foreligger grundlag for – med rimelig sikkerhed – at udpege medlemmerne af det nyvalgte folketing. En sådan sikkerhed foreligger efter forslagsstillernes opfattelse på andendagen efter valgets afholdelse...«

Samtidig tilkendegiver forslagsstillerne, at man herved opnår en vis sikkerhed mod misbrug, og det siges:

»... justitsministeren ville ikke kunne fortolke sig frem til en ubegrundet og uhjemlet sammenkædning mellem valgbrev og immunitet.«

Jeg må på det bestemteste afvise, at jeg i forbindelse med folketingsvalget skulle have foretaget en ubegrundet og uhjemlet sammenkædning mellem valgbrev og immunitet. Jeg har stødse, som det også fremgår af justitsministeriets notat af 29. december 1983, givet udtryk for, at det afgørende tidspunkt for immunitetens indtræden er det tidspunkt,